

વિદ્યાર્થીઓ ....જરા યાદ કરો કુરબાની મા-બાપની

પોતાના બાળકના વિકાસાર્થે મા-બાપ કેટલીક ફરજો અદા કરે છે. આમ કરવામાં તેઓ કોઈ નવાઈ કે ઉપકાર કરતાં નથી તેવું તેઓ પોતે જાતે જ માને છે. પણ તે અદા કરવામાં થોડી પણ બેદરકારી દાખવતા વાલી માટે સમાજ કહે છે કે તે વાલી નહીં પણ વાલીયા(લૂંટારા) બરાબર છે. ભગવાનનો પાડ કે આવા વાલીયા લૂંટારા જેવા વાલીઓ ભાગ્યેજ જોવા મળે છે. દુનિયાની દરેક સંસ્કૃતિ વાલીમાં એક એવી ભાવના ઊભી કરે છે કે જેમાં દરેક મા-બાપ પોતાના બાળકને જગતની શ્રેષ્ઠ વ્યક્તિ બનાવવા ઈચ્છે છે. આ માટે મા-બાપને બિચારાં-બાપડાં પણ બનવું પડે છે. જેનો તેમને કોઈ સંકોચ નથી કે નથી તેનો કોઈ વસવસો. તેમને મન તો બસ મારું બાળક શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત કરે તે જ નિઃસ્વાર્થ અપેક્ષા હોય છે. આ અપેક્ષા સંતોષવા માટે દરેક મા-બાપ ઘણી ઘણી કુરબાની પણ આપે છે. આમ છતાં આજના કેટલાંક વિદ્યાર્થીઓ તેમના મા-બાપની કુરબાની ભૂલીને મિજબાની ઉડાડતાં પણ જોવા મળે છે. તો વળી ઘણાં વિદ્યાર્થીઓ પોતાના મા-બાપે ચીંધેલો માર્ગ અપનાવીને ગૌરવભેર એકએક ડગલું ભરતાં હોય છે. આ એક એક ડગલું જ તેમને સફળતાની ટોચે પહોંચાડે છે. જેનું તેમના મા-બાપ, સમાજ અને રાષ્ટ્રને ગૌરવ હોય છે.

દોસ્તો, યાદ કરો તમારા મા-બાપની કુરબાની. તમે અત્યારે જ્યાં છો ત્યાં પહોંચાડવામાં તમારા મા-બાપે શું શું નથી કર્યું? તમે ભણીગણીને આગળ વધો, તમારા મા-બાપથી પણ સવાચા બનો તે માટે તમારા મા-બાપે કેટકેટલોભોગ આપ્યો છે તે પાંચ મિનિટ કાઢીને યાદ કરો. પછી તમારે જે કરવું હોય તો કરો. વધુ નહીં પણ પાંચ મિનિટ અત્યારે જ ફાળવો અને યાદ કરો તમારા મા-બાપની કુરબાની. તમે ખોટું કરી રહ્યાં છો તેવું નથી વિચારવાનું, પણ જો તમે સાચાં હશો તો તમને તમારી જાત માટે ગૌરવ થશે અને તમને આપમેળે પ્રોત્સાહન પણ મળશે. કદાચ તમે ક્યાંક ખોટાં હશો તો તમને માર્ગ બદલવાની પ્રેરણા મળશે.

મિત્રો, તમને ઘણું ઘણું યાદ આવ્યું હશે. જેમકે.....તમે નાના હતાં ત્યારે મમ્મી તમને અને તમારું દફતર ઊંચકીને શાળાએ મૂકવા આવતાં હશે. મમ્મીને કદાચ તાવ આવ્યો હોય અને તમે શાળાએ જવાની ના પાડી હશે, તો પણ તે તાવમાં હોવાં છતાં શાળાએ મૂકવા આવ્યાં હશે. શાળાના શરૂઆતના દિવસોમાં તમે શાળાએ જવાની ના પાડો કે શાળામાં ગયાં પછી તમે રડો તો તમારી મા બહાર ઊભી ઊભી તમને જોઈને એ પણ રડતી હશે.

તમારા પુસ્તકોનો કે પ્રવાસનો ખર્ચ તેમણે કેવી રીતે કાઢ્યો હતો તે ક્યારેક તો તમારા મમ્મી-પપ્પાને પૂછી જૂઓ. પોતાના માટેની જરૂરિયાતની વસ્તુ નહીં લેતાં તમને રાજી રાખવાં તમારાં મા-બાપે કરેલાં પ્રયત્નો તો યાદ કરો. શહેર વિસ્તારમાં શાળા દૂર હોય તો તમને સાયકલ પર કે સ્કૂટર પર મૂકવા આવતાં તમારા પપ્પાને પૂછી જૂઓ કે આ માટે તેઓને તેમની નોકરીની જગ્યાએ કેટલીવાર ખખડાવ્યા હતાં. દરેક મા-બાપ માટે દુનિયાનું સર્વશ્રેષ્ઠ બાળક એટલે તેમનો ટિકરો કે દીકરી જ હોય છે. તમારી અભ્યાસકીય પ્રગતિ જાણવા માટે તેઓ શાળામાં આવે અને જો શિક્ષક તમારી વિરુદ્ધની કોઈ વાત કરે તો તે દિવસે તમારા મા-બાપને ખાવાનું ભાવ્યું હતું કે પછી ભૂખ્યાં જ રહ્યાં હતાં તે વિચારજો. અને હા શિક્ષકે જો કોઈ વખાણ કર્યા હોય કે તમને કોઈ સારું પ્રમાણપત્ર મળ્યું હોય તો તમારા મમ્મી-પપ્પા તે વાતનું પ્રસારણ માધ્યમ બનીને સૌને કહી વળે ! તમારી અગત્યની પરીક્ષા વખતે તમે સારી રીતે તૈયારી કરી શકો તે માટે પોતે અગવડતાંમાં રહીને પણ તમારા માટે અનેક સગવડો ઊભી કરતાં હતાં. તમારી પરીક્ષા વખતે વાંચવા માટે માત્ર તમે એકલાં જ ઊજાગરાં નહોતા કરતા તમારા મમ્મી-પપ્પા પણ તમારી સાથે જ હશે. તમને સવારે વહેલા ઊઠાડવા પોતે ઊઠે. તમારી સગવડતા સાચવવા માટે તમારા મમ્મી-પપ્પા વચ્ચે કેટલી વખત ઝગડા થયાં હશે? પરીક્ષાના ટેન્શનમાં તમે ખાઓ નહીં તો તમારી

પાછળ પાછળ થાળી લઈને ફરતાં તમારા મમ્મી પણ ઘણી વખત ભૂખ્યાં રહ્યાં હશે. પરીક્ષાને કારણે તમે ઘર બહાર ફરવા ન જઈ શકો કે ટી.વી. ન જોઈ શકો તો તમારા મમ્મી-પપ્પાએ પણ એ નહીં જ કર્યું હોય. તમારી સફળતા માટે ઉપવાસ પર ઉપવાસ કરનાર અને બાધા રાખનાર તમારા મા-બાપને ક્યારેય મુશ્કેલી નહીં પડી હોય? તમને હસતાં જોવા માટે તેમણે પરસેવો અને આંસુ બંને પાડ્યાં છે. પોતાની જાતને બુદ્ધિશાળી માનનાર તમારા મમ્મી-પપ્પા તમારી પ્રગતિ માટે અનેક લોકોની સલાહ લેવા દોડી જતાં હશે, બીજાને પૂછતાં હશે અનેક ઘકકાઘૂકકી ખાધા હશે.

દોસ્તો, તમારા માટે તમારા મા-બાપે આપેલી કરબાનીની યાદી કરવા બેસીએ તો તમને જન્મે જેટલાં દિવસ થયાં તેટલા પાના ભરાય. આ તો માત્ર ઝલક હતી અને તે પણ શૈક્ષણિક મદદ કરવામાં, બાકી અન્ય બાબતો માટેની તેમની કુરબાની ગણાવું તો તમે ઊંઘી જ નહીં શકો. તમે આપમેળે ઘણું વિચારી શકો છો. તમારા મા-બાપની આટલી કુરબાની પછી પણ જો તમે તેમણે ચીઘેલા માર્ગે આગળ ન વધો અને ખોટાં માર્ગે વળી જાઓ તો તમારા મા-બાપે કરેલા પ્રયત્નો અને તેમને સેવેલાં સ્વપ્નનું શું? તેમણે આપેલો સમય તમે પાછો આપી શકવાના છો? વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં તમારા ધ્યેયથી ઈંટાઈને તમે એવી પ્રવૃત્તિઓ કરો કે જે તમારા ધ્યેયને નડતરૂપ હોય તો તમે તમારા પગ પર જ ફૂલાડો મારો છો. કેડે પાટાં બાંધીને-દેવું કરીને-વ્યાજે રૂપિયા લઈને તમને સારી રીતે અભ્યાસ કરાવવાની ફરજ બજાવનાર તમારા મા-બાપ માટે તમારી પણ કોઈ ફરજ હોય કે ના હોય? મિત્રો સાથે ટોળટપ્પાં કે કુસંગતે ચડવાનો સમય સારા વિદ્યાર્થી પાસે હોતો નથી. તમારા માટે તમારા મા-બાપે ખર્ચેલ એક એક સેકન્ડ અને એકએક પૈસાનું વળતર સારા ધ્યેયને પ્રાપ્ત કરીને ચૂકવવું એ જ તમારી એકમાત્ર ફરજ હોઈ શકે. નાની ઉંમરે શેખચલ્લીના વિચારોથી દૂર રહીને મા-બાપ અને સમાજની અપેક્ષા પૂર્ણ કરવી તે તમારી નૈતિક જ નહીં પણ બંધારણીય ફરજ ગણાય. ધારોકે, તમે કોઈ બાબતમાં ખોટું બોલ્યાં છો. પૂછપરછ દરમિયાન તમારા મા-બાપને સાચી વાતની જાણ થઈ ગઈ. તે સમયે તમારા મા-બાપનો ચહેરો જો જો. ચહેરા પર ગુસ્સા કરતાં દુઃખ વધુ હશે. અતિધનિક બાપ પણ તે સમયે સાવ ગરીબ બની ગયા હશે. દરેક વિદ્યાર્થી પોતાના માટે યોગ્ય ધ્યેય પસંદ કરે અને તે ધ્યેયને સાકાર કરવાના પ્રયત્નો કરે એજ સૌ મા-બાપની અપેક્ષા હોય છે અને એ જ બાબત સૌથી ઉચ્ચ વળતર છે મા-બાપને તેમના સંતાનો તરફથી.